

Militaire Spectator.

Dingsdag, den 11^{den} Deember.

De *Militaire Spectator* verschijnt op onbepaalde tijden. Men abonneert zich voor 10 nummers, bij alle Postdirecteuren en Boekhandelaren, door het geheele Koninkrijk à f 2, 25, franco per post. De Jaargang zal de 40 nummers niet te boven gaan. Alle inzendingen geschieden, franco, aan de Uitgevers BROESE & COMP. te Breda, met het opschrift: *Voor den Militairen Spectator*.

ALGEMEENE

VOORSCHRIFTEN EN BEPALINGEN VOOR GEVECHTEN.

EEN KORT OVERZICHT DER XIII^{de} AFDEELING VAN HET NIEUW
FRANSCH REGLEMENT VOOR DE VELDDIENST.

De gewigtige gebeurtenissen, welke wij misschien te gemoet snellen, door de tegenwoordigheid van een Fransch leger in de nabijheid onzer grenzen, maken het voor alle militairen van ons leger van het grootste gewigt, bekend te zijn met de bepalingen en voorschriften, welke de Fransche troepen moeten opvolgen, wanneer zij tegen eenen vijand ageren. Deze voorschriften, eerst onlangs gewijzigd en veranderd, en in een reglement vereenigd - hetwelk op den 3den Mei ll., onder den titel: *Ordonnance sur le service des armées en campagne* - zijn kortelings in het licht verschenen. Dezelve zijn in 21 afdeelingen en in 224 artikels verdeeld. Bij den intogt van een Fransch leger in België, had *Spectator* zich de gelegenheid verschaft, met den inhoud dezer voorschriften bekend te worden, ten einde hiervan datgene aan zijne lezers medetedeelen, wat hij daarin van een *dadelyk belang* voor hen vond. De *XIII afdeeling* staat hierbij op den voorgrond, en het is daarom, dat hij gemeend heeft, de mededeelingen van eenige andere belangrijke artikelen te moeten verschuiven, om plaats aan het volgend *leknop overzigt* interuimen - in de hoop verkeerende, dat zijne lezers de gedane moeite daartoe zullen weten te waarderen, en zich, voor het oogeblik, voor het gemis van een vervolg artikel door het onderstaande schadeloos te stellen.

XIII Afdeeling van voornoemd reglement (art. 134-138). Aangezien men omtrent de aanwending der strijdkrachten geene bepaalde grondregelen kan vaststellen; dewijl dezelve van het getal en de samenstelling der vijandelijke troepen, van hunnen morelen toestand, van

de hoedanigheid des oorlogs en van het terrein, van de bekwaamheden der chefs, en eindelijk van het te bereiken doel afhankelijk zijn, zoo worden als grondslag de volgende algemeene bepalingen gegeven.

De voorhoede moet altijd trachten de vijandelijke voorposten, plotseling te overvallen en te verdringen, wanneer men dezelve niet kan opliten, of van hare hoofdmagt kan afsnijden; bemagtigt daarbij die punten, welke den aanmarsch der troepen dekken of verligten kunnen, of die voor het geval van terugtogt noodig waren; b. v. bruggen, engten, hoogten, bosschen; zoekt daartoe den vijand door gedurige aanvallen bezig te houden, en omtrent den aanmarsch en bedoelingen van het hoofdkorps in het onzekere te houden.

Wanneer stelling genomen is, en de voorhoede door hoogten en engten, welker bezetting noodig is, van het hoofdkorps gescheiden wordt, dan geschiedt zulks door troepen van het hoofdkorps.

Wanneer men in de nabijheid des vijands is, en men eenen aanval voor heeft, dan formeert men zich eerst - zoo het aantal troepen zulks veroorlooft - in verscheidene liniën; wanneer men echter slechts twee liniën vormen kan, dan stelt men achter de vleugels der tweede linie onderscheidene bataillons in kolonne. De liniën kunnen, naar de gesteldheid van het terrein, en naar gelang van den bedoelden aanval, ontwikkeld in bataille) of in kolonne zijn. De voorhoede kan hierbij met de overige troepen vereenigd, of ook eene zoodanige stelling innemen, dat gelijktijdig tot vervolging des vijands of tot dekking van den terugtogt kan gebezigt worden.

De reserve moet rugwaarts opgesteld worden en bij voorkeur achter het centrum of in de nabijheid dier punten, welke tot den aanval, of de verdediging het gewigtigste zijn, zij moet - zoo mogelijk - uit infanterie

en kavallerie bestaan, en is bestemd, de nederlaag des vijands volkomen te maken of den terugtogt te verligten. Dezelve moet uit de beste troepen worden gevormd, en eenen koenen en kundigen aanvoerder hebben.

De kavallerie zal - wanneer het terrein, zulks toelaat op de vleugels en in het midden, in échelons, opgesteld worden. Met kracht, orde en snelheid zal zij de vleugels des vijands aanvallen, of hen zoeken te overvleugelen; zij zal niet vroeger de galop aannemen dan in de nabijheid des vijands, welken zij aangrijpen wil; - zij zal den vijand nimmer stil staande afwachten, maar hem zoeken te voorkomen; - is zij echter niet sterk genoeg, dan zal zij zich manoeuvrerende terug trekken. Zij moet echter nimmer gelijktijdig alle hare eskadrons in het gevecht brengen, maar moet een derde gedeelte in kolonne of échelons op de hoogten of rugwaarts eene harer vleugels hebben.

Bij den aanval van eenig punt, moet de artillerie het vuur der vijandelijke batterijen tot zwijgen brengen; - bij de verdediging rigt zij - bij voorkeur - haar vuur, op de aanrukkende troepen: in beide gevallen, wordt zij zoo talrijk mogelijk, tegen over de hoofdpunten van aanval, vereenigd.

In de gevechten, even als bij alle operatiën, zal men altijd trachten het *initiatief* te nemen, om den vijand tot de verdedigende wijze van vechten te noodzaken, waartoe ondertusschen een grooter aantal, als ook beter geoefende, troepen dan die des vijands, en een tot den aanval gunstig terrein, noodig is.

Bij de verdediging, stelt men zich rugwaarts van het terrein - waarop men ageren wil - op, om zich het morele overwigt van den aanval te verzekeren.

Een belangrijk en beslissend punt, moet met overwigtige kracht worden aangevallen; de voorbereidingen daartoe, worden het geschiktst door valsche aanvallen gedekt, gedurende welke, kolonnes punten bedreigen, welke men niet aangrijpen wil, om zich daarna snel en vereenigd op het ware aanvallings punt te werpen; terwijl men, door het terrein begunstigd of door heen en weder te marcheren, den vijand in het onzekere houdt, en de troepen tot den aanval vereenigt, of op punten, welke men van voornemen is niet ernstig aan te vallen, den vijand door geringe strijdkrachten bezig en staande houdt.

Bij de verdediging komt het hoofdzakelijk daarop aan; den sleutel der stellingen, d. i. zulke punten tegen welken de vijand zijne grootste krachten zal aanwen-

den, naauwkeurig te kennen. Daar moet men hem afwachten en zijne hoofdmagt vereenigd hebben.

Onafhankelijk van de maatregelen, welke op de vermoedelijke bedoelingen des vijands betrekking hebben, moeten de vleugels, tegen terrein-hindernissen gesteund worden, en daar waar deze ontbreken, moeten dezelve door in échelons gevormde korpsen ondersteund worden. Het beste middel blijft intusschen den vijand, in het oogenblik van den aanval te gemoet te gaan, waardoor hij somtijds in wanorde gebragt, de troepen vertrouwen ingeboezemd en dikwerf de overwinning geleekend wordt. Bij aanvallen, zijn geheimhouding van doel en snelle uitvoering, van gewigt; de nachten zijn voornamelijk geschikt, om troepen in de flanken of in den rug des vijands te zenden, des daags moeten hunne marschen door groote bewegingen bedekt worden.

De kommandant *en chef* beraamt vooruit de maatregelen, voor het geval van eenen mogelijken terugtogt en geeft de generaals en korps chefs de bewegingen, welke zij bij de waarschijnlijkste en mogelijke gebeurtenissen en voorvallen, en de stellingen, welke zij daarna moeten innemen, op. De generaals, zijn echter hieraan niet strikt gebonden, maar kunnen, naar den drang der omstandigheden, andere maatregelen nemen, doch altijd in overeenkomst met het algemeen plan voor het leger of de divisie.

Alle afdeelingen van het leger moeten elkander wederkeerig ondersteunen. Een generaal, welke op eenig punt, een voordeel hehaald had, in plaats van het voorwaarts rukken des vijands op een ander punt of tegen een ander gedeelte der troepen van het leger, welke hij zoude hebben kunnen ondersteunen, te beletten, verdient veeleer berisping dan lof. Slechts de ligte troepen, mogen eenen geslagen vijand, oogenblikkelijk en met snelheid vervolgen; de anderen stellen zich dan eerst in beweging, wanneer de orde in hunne kolonne gesteld is.

De generaal *en chef*, de kommanderende generaals der vleugels, van het midden, der reserve en der divisien geven - voor zoo veel dit geschieden kan - vóór het begin van het gevecht de plaatsen op, alwaar zij te vinden zijn. Van eene noodzakelijk geworden verandering daarin geven zij altijd kennis, en laten een officier op de plaats, welke zij verlaten achter, om de rigting optegeven, welke zij genomen hebben.

Het is de pligt der officieren en onderofficieren, aan hunne onderhebbenden door alle middelen, waarover zij

beschikken kunnen, in rijen en gelederen te houden, en in geval van noodzakelijkheid hem tot gehoorzaamheid te dwingen. Geen soldaat mag uit zijn gelid treden, om de gesneuvelden te onderzoeken en te plunderen, of om gewonden weg te brengen, wanneer zij daartoe geene uitdrukkelijke bevelen krijgen, welke bevelen eerst na het gevecht kunnen worden gegeven. Den soldaten zal ingeprent worden, dat edel en grootmoedigheid den moed eerwaardiger maakt, en dat derhalve geene krijgsgevangenen worden beroofd en elk van hen den zijnen mogen rang verschuldigde, eerbied worde toegedragen.

De intendanten en onderintendanten, moeten vóór en gedurende het gevecht, voor de hulp- en transportmiddelen zorgen, waarvan zij aan de generaals rekschap moeten afleggen; degenen van hen en de gezondheids beambten, welke zich door werkzaamheid en ijver hebben doen onderscheiden, zullen in de berigten der generaals en van de chefs der algemeene staven genoemd worden.

De artillerie officieren, laten na het gevecht, het geschut, wapenen, kurassen, en het lederwerk op het slagveld verzamelen, en zorgen voor derzelver vervoer. (1)

Van de bataillons en escadrons chefs af en zoo opklimmende, moet elk - in zoo verre zulks hem betreft - bijdragen tot de naauwkeurige berigten van het gevecht. Verdient een militair eenige melding, wegens zijn gehouden gedrag; dat hij, b. v. een vaandel, een stuk geschut veroverd, zijnen generaal of chef gered, of eenig ander blijk van zijnen moed gegeven heeft,

(1) Zoo Spectator zich niet vergist, dan is deze werkzaamheid, ook bij ons leger, aan de officieren der artillerie opgedragen. Ten minste zijn zij er in den 10 daagschen veldtogt mede belast geweest. Hierbij komt de vraag bij hem op, of zulks altijd door de officieren der batterijen moet verricht worden? Hetgeen, in zijn oog, ten nadeele der dienst moet uitvallen; daar deze, na een gevecht, met het in orde, brengen van hun personeel, materieel en munitien, fourageringen enz. reeds de handen vol hebben. De adjudanten der artillerie staven, zijn ook op eene te kleine schaal berekend, dan dat die van hunne gewone werkzaamheden kunnen gemist worden. Over het algemeen, heeft men bij het wapen der artillerie van ons leger te velde, alles bezuinigd, wat men bij andere wapens, aan ordonnans officieren, in de ruimte genomen heeft. De posten van hoofdofficieren worden door kapiteins verricht (onder anderen bij het groote park). Dit is wel eevol, maar voor dat verdienstelijk wapen niet aanmoedigend. Overigens is er bij de vier divisien infanterie slechts één hoofdofficier der artillerie ingedeeld!

Spectator.

dan wordt hij bijzonder in de rapporten gemeld; waarnaar de kommandant *en chef* bepaalt, of hij in de legerorder, of wel in het bulletin der operatien zal gemeld worden. Het laatste kan dan alleen geschieden, wanneer het eerste plaats vindt. Zulk een berigt wordt door den stafofficier, onder welks oogen de daad verricht is, geteekend en door de brigade- en divisie-generaal bekrachtigd.

Uit dit beknopt overzicht der bovengestelde afdeeling van het Fransche reglement voor de velddienst, zal men wel niet *veel* nieuws ontwaren. doch zal aan den belezen krijgsman, de blijken opleveren, dat hetzelfde naar de nieuwste wijze van krijgsnamen is opgesteld. Deze afdeeling is kort en bondig te zamen gevat, uit de grondstellingen der krijgsvoering, door den grootsten veldheer onzer eeuw, nagevolgd en opgegeven. De overige afdeelingen over de *marschen voor den vijand*, de *recognosceringen*, enz. zijn niet minder belangrijk. Het is te bejammeren, dat een vijftienjarige vrede bij ons weinig of niets van dien aard heeft voortgebracht, ten minste niets van regeringswege, is voorgeschreven waarin de jongere officieren eenen gids zouden kunnen vinden, en waarop de andere zich zouden kunnen beroepen. Zoo dit kort *overzicht* dezer afdeeling, aan de lezeren van *Spectator*, eenig genoegen verschaft, en zij verlangden omtrent de voornaamste afdeelingen een dergelijk overzicht te hebben, dan zoude *Spectator* zich gaarne met deze taak belasten. Om hiervan eenige zekerheid te hebben, zoude hij echter daartoe wenschen uitgenoodigd te worden, uit naam van eenige vereenigingen van officieren (mits brieven *franco*); dewijl hij niets vuriger wenscht dan in den smaak zijner lezers te kunnen werken. Eene uitnoodiging van het hoofdkwartier des legers, zou overigens genoegzaam zijn, om daaraan te voldoen.

De Spectator.

OVERZICHT

VAN EENIGE DER VOORNAAMSTE MILITAIRE TIJDSCHRIFTEN.

IV.

UNITED SERVICE JOURNAL. N°. 46 - 1sten September 1832.

Dit engelsch militair tijdschrift, is door de verscheidenheid van stoffen, het militaire wezen betreffende, de aandacht van den lezenden krijgsman waardig. Het wijdt zich aan alle vakken van het krijgswesen toe, en bearbeidt gelijktijdig het veld